

Z poselství papeže k postní době 2012

„Starejme se jeden o druhého a pobízejme se k lásce a k dobrým skutkům.“ (z listu Židům 10, 24)

... abychom zaměřovali pohled na druhého, především na Ježíše, abychom byli jedni k druhým pozorní a nechovali se k sobě jako cizí lidé a lhostejní k osudu bratří.

Zodpovědnost vůči bližnímu tedy znamená chtít a konat dobro pro druhého a přát si, aby se i on otevřel logice dobra. Zajímat se o bratra znamená otevírat oči pro jeho potřeby.

Nikdy nesmíme být „neschopní milosrdenství“ s tím, kdo trpí. Naše srdce nikdy nesmí být natolik pohlceno vlastními záležitostmi a problémy, aby před křikem chudého ohluchlo.

Chci zde připomenout jeden aspekt křesťanského života, který, podle mého zdání, upadl v zapomnění – bratrské napomenutí směřující k věčné spáse.

Církevní tradice zahrnuje mezi skutky milosrdenství i „napomínání hříšníků“. Je důležité znovu získat tento rozměr křesťanské lásky. Při usku- tečňování zla se nesmí mlčet.

Vzájemné napravování a povzbuzení v duchu pokory a lásky musí být součástí života křesťanského společenství.

Všichni jsme obdrželi duchovní nebo materiální bohatství užitečné pro naplňování Božího plánu, pro dobro církve i pro osobní spásu.

Učitelé duchovního života připomínají, že ten, kdo v životě víry nepostupuje dopředu, jde dozadu.

Moudrost církve, která uznává a prohlašuje za blahoslavené a svaté některé příkladné křesťany, má za cíl vzbudit touhu po napodobování ctností.

Kéž všichni tváří v tvář světu, který vyžaduje od křesťanů nové svědectví lásky a věrnosti Pánu, pocítit naléhavou potřebu vstoupit do soutěže v lásce, ve službě a v dobrých skutcích.

Benedikt XVI.

Úmysly modlitby živého růžence:

Březen: za katechumeny Elišku, Martinu, Renatu a dva Michaly, kteří se připravují ke křtu

Duben: za jáhna Martina Kohoutka z Hodějic

Květen: za nové přijetí Ducha Svatého při obnově svátosti biřmování

Červen: za řeholní sestru karmelitku Terezku Paterovou

Bůh jiný, než naše představy

Mnoho lidí nevěří v Boha, a není divu. Neodmítají totiž Boha samotného, ale odmítají představu o něm, ve které se domnívají, že vystihuje Boha. Lidé všech dob se pokoušejí vytvořit svou vlastní představu o Bohu, ať je to představa společná, formulovaná v nějakém přirozeném náboženství, nebo představa osobní.

Německý teolog Karl Rahner vyslovil myšlenku „To, co si mnoho lidí představuje pod pojmem Bůh, Bohu díky neexistuje.“ Kdo je pro mne Bůh? Jaké mám představy o Bohu? Byl mi v životě představen Bůh v pravém světle?

Pro nás samotné je velmi nebezpečné, řekneme-li, že „známe“ Boha. Ježíš se modlil: „Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal.“ A učedníkům řekl: „Vy jste ho nepoznali, ale já ho znám“ (Jan 8,55). Naše správná odpověď bude, že Boha známe zprostředkovaně. Jednak skrze víru rodičů, kněží, ostatních lidí, ale také z toho, co se nám přihodilo v životě a z různých informací a představ, které jsme si utvořili.

Velkou roli ve vnímání Boha hraje skutečnost našich životních zkušeností, jak na sobě zažíváme jeho působení. Nebo také to, co všechno jsme ve svém životě přisoudili Bohu, že se tím na nás „podepsal“. Většinou jsou to těžké chvíle života, ve kterých se nám Bůh jevil jako nepřítomný, lhostejný, necitlivý, a pak nám tato naše zkušenost pomohla ukázat falešný obraz o Bohu, který uchováváme ve svém vlastním nitru. Z toho je náš vztah s Bohem poznamenán strachem. Podvědomě se bojíme, že po nás bude chtít něco těžkého, nebo nám něco vezme nebo odepře. To nabourává naši důvěru vůči Bohu. Teolog mistr Eckhart ze 14. století napsal: „Bůh je stále víc než to, co se o Bohu dá říct, vědět a zakoušet.“

Pravý obraz o Bohu nám dává bible, zvláště Ježíšovo evangelium. Proto je Bůh skutečně jiný než my, jiný než naše představy. Napadlo nás to někdy?

P. Milan Vavro

FARNÍ KRONIKA

Farní kronika 2011

Prožili jsme „Rok křtu“, který vyhlásili biskupové v rámci očekávání 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu. Mnozí jsme vyhledali upomínku na den, kdy jsme byli pokřtěni – křestní svíci. Tu jsme si přinesli na sobotní noční liturgii, zapálili od velikonočního paškálu a obnovili při ní své křestní sliby.

7. ples děkanství se konal v Komořanech, hrála Tůfaranka. Největší poutní událostí roku byla pouť slavkovského děkanství do Izraele 26. března až 4. dubna 2011. Z naší farnosti se účastnilo 11 osob, z děkanství kolem 80. Zavítali jsme na všechna důležitá místa, spojená s Ježíšovým životem a vírou lidu Starého zákona. V postní době jsme pořádali starozákonní večeri, které se účastnilo téměř 50 farníků, hlavně mládeže. Na

pěší pouť do Žarošic nás šlo 7. května pěšky nejméně za celé období, jen osm. Většina mladých totiž maturovala.

Zdařilou akcí pro občany byla Noc kostelů, pořádaná na 7 bohoslužebných místech tří církví v pátek 27. května ve Slavkově. Účastnilo se jí přes 600 návštěvníků se 2650 vstupy. K této příležitosti byly upraveny oratoře ve farním kostele i na Špitálce, předtím skladové prostory. Díky našim pořadatelům a všem ostatním, kteří se ve velkém množství zapojili, jsme se mohli účastnit koncertů, vystoupení, komentovaných prohlídek a výstav.

Při Svatourbanských hodech 4.–5. června bylo požehnání a představení obnoveného slavkovského kroje, o který se zasloužila mládež ze sdružení Mládež pro tradice. Od

roku 2000 nosí stárci každoročně při průvodu od radnice do kostela sochu sv. Urbana na nosítkách. Mši sv. sloužil a kroje požeňnal P. Vít Rozkydal, rodák z Hodějic, nyní působí v Jemnici.

Ve Slavkově se konaly 19. června za účasti biskupa Vojtěcha slavné sliby sester Benedikty a Josefy.

Dne 9. července přijal v Brně jáhenské svěcení Martin Kohoutek z Hodějic, v neděli 10. července byl přivítán v Hodějicích a ve Slavkově a nastoupil do služby ve farnosti Pohofelice.

Výročí 150. let od prvního z osmi zázraků uzdravení na Lutřstěku jsme připomenuli 7. července noční poutí se mši svatou v kostele, světelným průvodem a s modlitbou za uzdravení u studniční kaple.

Farní tábor v Rakoveckém údolí s tématem „Putování se svatými Konstantinem a Metodějem“ připomenul dětem dobu Velké Moravy a život našich svatých. Vedoucí připravili ukázky ze života Slovanů a při mši sv. s o. Milanem zazněla i staroslověňština. Dne 22. července zemřela ve věku 57 let paní Ludmila Lokajová z Letonic, která vykonávala 8 let službu technického administrátora děkanství.

Početná skupina 26 mladých s o. Milanem se vydala v horkých dnech 8. až 23. srpna na Světové dny mládeže do Španělska. První týden prožili v katalánském městě Tarragona, mši sv. v Barceloně a týden se sv. Otcem Benediktem XVI. v Madridu, kde zažili společenství světové církve, což převýšilo únavu a problémy spojené s poutí.

V září otevřely školské sestry Mateřskou školu Karolínka s křesťanskou výchovou. Požeňnal ji 1. září biskup Vojtěch Cikrle.

Farář P. Milan Vavro poděkoval 15. září při mši svaté na Lutřstěku za 20. let kněžské

služby. Poutní bohoslužby v neděli 18. září vedl Mons. Karel Janoušek z Valtic.

V den památky bl. Restituty Kafkové, 29. října 2011, byl posvěcen nový oltář a kostel sv. Antonína v Němčanech. Byla to zároveň velká návštěva otce biskupa Vojtěcha Cikrle, který se potom osobně pozdravil s každým, kdo přišel po slavnosti na obecní sál.

Druhým rokem jsme pokračovali v tom, co bylo před léty běžným adventním zážitkem, adventní ranní mše svaté, zvané Roráty. Obdivuhodně přicházelo až 50 dětí se svými rodiči.

V tomto roce sehrálo farní divadlo Simsala Bim dvě hry, mladší hráli pohádku „Honza a Zlatovláska“ a starší „Zkrocení zlé ženy“. K 10. výročí založení divadla pořádalo divadlo v září Shakesparovské divadelní dny v sále Bonaparte s velkou účastí diváků.

Na podzim začal kurz víry pro přípravu dospělých ke svátostem, z nich je 5 katechumenů ke křtu. Během roku jsme přivítali dvě návštěvy kněží z Indie. Za účasti příchozích z jiných farností sloužil v pondělí 30. května mši sv. s modlitbou za uzdravení P. Anthony Saji a v neděli 9. října při obnově lidových misí P. James Manjackal. Při obnově misí 23. října kázali také kněží P. Miroslav Slaviček a P. Jan Hanák, odpovědně se konala pouť do Křtin. Vzpomenuli jsme také naše bývalé kněze. P. Václav Drbola, bývalý slavkovský kaplan, umučený komunistickým režimem, byl v červnu v Bučovicích připojen do procesu beatifikace (blahořečení) s P. Janem Bulou. V neděli 4. prosince jsme si připomenuli při ranní mši sv. 70. let od úmrtí nejdéle působícího kněze ve Slavkově (47 let), Mons. Václava Uhýrka. Účastnili se jeho přibuzní.

P. Milan Vavro

Celostátní setkání mládeže ve Žďáře nad Sázavou

14. až 19. srpna 2012 se do Žďáru nad Sázavou opět sjedou mladí lidé z celé České republiky, aby tu zažili společenství církve, ale také aby zde diskutovali s moravskými a českými biskupy. Zvu mládež naší farnosti, aby se setkání účastnila, zvláště mladé, kteří se připravují na biřmování. O přihláškách budete brzy informováni. *O. Milan*

Opravy v roce 2011

Kaple sv. Urbana ve Slavkově. Největší stavební dílo roku byla obnova posledního zchátralého objektu – kaple sv. Urbana na Urbánku. Jako náhodou se letos připomínalo 150. výročí od znovupostavení kaple. Na opravu fasády, výměnu krytiny věže, náter kopule a nové mříže se shromáždilo celkem 652 000 Kč, z toho 121 000 Kč byly dary z vyhlášené sbírky od 31 dárců. Dále to byly dotace JM kraje (130 000), Ministerstva kultury (290 000), Města Slavkova (51 000) a sbírky v kostele (60 000). Letos zahájíme opravu interiéru, omítky, výmalby, opravy dveří a instalaci kopii původního obrazu.

Děkují všem, kteří se zapojili do díla obnovy kaple a přispěli do sbírky, která pokračuje na krytí prací, které budou pokračovat v letošním roce 2012.

Křížová cesta na Urbánek prošla složitým schvalováním, bylo vyřízeno stavební povolení a zastavení by měly být instalovány na jaře 2012.

Ve farním kostele dokončení zповědnic (67 000), různé opravy (47 000), nové zámky dveří na systém G klíče (42 000). Letos připravujeme opravu podlah lavic, klekátek a čalounění sedaček.

Kostel sv. Antonína v Němčanech byl letos posvěcen. Předcházely tomu opravy v celkové hodnotě 213 000 Kč, které spočívaly v dokončení nátěru fasády lodi kostela (148 000), osazení nových dveří do sakristie

(23 000) a výstavbě nového schodiště do sakristie (32 000). Byla také skácena velká lípa u sakristie, která narušovala základy a ohrožovala okolí, opraven plot a odvezena suť (10 000). Dotace na fasádu byla z ORP Slavkov 123 000 Kč, z Obce na dveře 20 000 Kč. Z prodeje pozemku vedle hřbitova a pole za ním Obci jsme získali 70 000 Kč. Dluh z oprav zůstává 158 000 Kč.

Do kostela v Hodějicích byl vyroben a dovezen nový kamenný oltář s podstavci pod ambon a svatostánek v hodnotě 129 000 Kč. Vytesal je kameník Milan Kupkár z Tasovic u Znojma. Byly také pořízeny dvě nová akumulární kamna z příspěvku obce (47 000 Kč). Letos připravujeme instalaci kamenného oltáře, ambonu a svatostánku, okenních vitráží a sedadel pro kněze a ministranty. Svěcení oltáře a kostela bude v pátek 26. října 2012 v 17 hodin za účasti otce biskupa Vojtěcha Cikrle.

V Heršpíicích bylo pořízeno 14 obrazů nové křížové cesty od brněnské malířky Kamily Veroniky Planerové (65 000), nové osvětlení spořivými halogenidovými reflektory (22 000), nové dva ornáty (2000), pozlacení kalich a patena (3700). Celkové výdaje 92 700 Kč. Obec věnovala dar 10 000 Kč.

Všem dárcům i těm, kteří při opravách pomáhali, patří poděkování.

Zpracoval P. Milan Vavro, farář

Radujme se, veselme se, v tomto novém roce

S poslední vánoční koledou přijela v neděli 8. ledna cimbálová muzika Hudci z Kyjova do našeho chrámu Vzkříšení Páně. V programu Tříkrálové koledování s cimbálovou muzikou vedenou primášem Alešem Smutným vystoupily nejen zpěvačky Bohdana Menšíková a Jana Neničková, ale i slavkovská schola vedená sestrou Benediktou.

Kostel se rozezvučel krásnými známými i méně známými koledami a ty zahřály u srdce asi 230 lidí ze Slavkova a okolí, kteří toto vystoupení navštívili. Společně

s vánočně vyzdobeným kostelem nám ukázali Hudci z Kyjova pravý smysl Vánoc a připomenuli nám naše tradice, abychom i v dnešní uspěchané době na ně nezapomínali. A tak jsme se rozloučili s vánočními svátky touto nádhernou muzikou, která rozezpívala na konci vystoupení celý kostel koledou Radujme se, veselme se, v tomto novém roce. Děkujeme cimbálové muzice, zpěvačkám i schole za nádherný zážitek. Výtěžek dobrovolného vstupného ve výši 5 659 Kč byl věnován na podporu KMŠ Karolínka.

Věra Kohoutková

Statistika farnosti 2011

Vysvětlivky: Sl = Slavkov, Ně=Němčany, Ho=Hodějice, He=Heršpice.

Křty 32 (Sl 17, Ně 1, Ho 6, He 4, z jiné farnosti 4, z toho 23 dětí do 1 roku, 7 do 7 let, 2 do 14 let). **Sňatky 8** (jednotlivých snoubenců: ze Sl 1, Ně 1, Ho 2, z jiných farností 12). **1. sv. přijímání 19** (Sl 11, Ně 5, Ho 3). **Svaté přijímání při mši sv. kolem 40.000.** **Katechumené: 5. Biřmování 0. Vyučování náboženství 113**, z toho **předškolních 23, základní škola 90** (Sl 56, Ně 8, Ho 13, He 7, z jiných obcí 6). Učí 4 sestry, 1 katechetka a farář ve 13 skupinách ve školce, ZŠ a na faře. **Společenství – 4 skupiny mládeže (35), 6 skupin dospělých (35).** **Svatost nemocných 179** (Sl 93, Ně 37, Ho 28, He 21), z toho udělené jednotlivě 54, společně 125. **Pohřby 45** z toho Sl 32, Ně 8, Ho 2, He 3, z toho na hřbitov 23 a kremací 22. **Zaopatřeno před smrtí svatostí nemocných bylo 15 z 45.** **Seminaristé – 1 z He.**

Duchovní ve farnosti – kněží 2, řeholnic v klášteře 15.

Sbírký ve farnosti pro druhé: ve farnosti bylo vybráno a odesláno na různé účely **celkem 361 606 Kč.** Tato částka obsahuje dvě položky:

1. Farní sbírky odeslané na biskupství: 201 557 Kč.

Halěř sv. Petra 25 571 Kč, na charitu 15 082 Kč, na bohoslovce 15 220 Kč, na misie 40 000 Kč, na potřeby diecéze 83 086 Kč, na TV Noe 16 757 Kč, na chrám Božího hrobu 710 Kč, na 5131 Kč.

2. Farní sbírky na charitativní účely: 160 049 Kč.

Postní almužna 8126 Kč, tříkrálová sbírka 2011 celkem 151 923 Kč (Slavkov 94 956 Kč, Hodějice 23 065 Kč, Heršpice 17 433 Kč, Němčany 16 469 Kč).

Zpracoval *P. Milan Vavro, farář*

UDÁLO SE VE FARNOSTI

Pouť k Božímu milosrdenství

Dne 8. října 2011 pořádali farníci ze Slavkova a okolí poutní zájezd do Polska. Nejprve navštívili hrad Wawel v Krakově. Potom si prohlédli Lagiewniki, kde v řeholním domě zemřela dne 5. října 1938 v pověsti svatosti sestra Faustyna Kowalská. Její ostatky jsou zde uloženy v kapli, kde je uctíván milostný obraz Božího milosrdenství. Poutníci navštívili

také kostel v Zakopane, který byl postaven v nádherné horské přírodě. Tato svatyně byla zbudována jako poděkování Panně Marii z Fatimy za to, že její zásluhou a díky modlitbám místních obyvatel nebyl atentát na Jana Pavla II. úspěšný a že se Svatý otec uzdravil. On sám tento kostel přijel vysvětit.

Kateřina Šujanová

Biblická soutěž

V pondělí 21. listopadu proběhlo okresní kolo soutěže Bible a my. Za druhou kategorií se na prvním místě umístila Anežka Šujanová z Heršpic a na druhém místě Hana Mlčochová ze Slavkova. Obě dívky postupují do krajského kola, které se uskuteční prvního března 2012 na Biskupském gymnáziu v Brně. Z naší farnosti se okresního kola zúčastnilo celkem 8 dětí. A přesto, že

mojí vinou dostali špatně zadaná témata, se všichni umístili na prvních šesti místech a jejich práce byla hodnocena kladně. Přejeme všem, aby se nenechali odradit chybně zadaným tématem a s chutí se přihlásili i příští rok. Blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci naší farnosti. Omlouvám se tímto soutěžícím dětem i jejich rodičům.

Jana Lstibůrková

Rekviem za Václava Havla ve Slavkově

Promluva ze zádušní mše svaté za prezidenta Václava Havla, která se konala v chrámu Vzkříšení Páně ve Slavkově u Brna v pátek 23. prosince od 18 hodin.

Při bohoslužbě, která byla příležitostí pro slavkovské občany osobně se účastnit rozloučení s Václavem Havlem, zpíval Pěvecký sbor Gloria. Přišlo překvapivě 130 občanů. V závěru rekviem zazpívalo shromáždění českou národní hymnu.

Promluvu měl farář Milan Vavro:

Advent, který prožíváme, je dobou, která v sobě nese očekávání všech pokolení, které žily na této zemi, očekávání něčeho lepšího, očekávání osvobození od útlaku, očekávání naděje, příchodu zachránce, v křesťanském prostředí očekávání Boha, Spasitele člověka.

Smrt pana prezidenta Václava Havla nás zastihla v posledním adventním týdnu. To, co přišlo ve spojení s jeho osobou do naší společnosti v roce 1989, bylo naplněním určitého adventu v očekávání těch lepších časů, po kterých jsme v době komunistického režimu toužili jako občané i věřící, aniž jsme doufali, že svoboda do naší vlasti může přijít tak rychle.

Důstojné a duchovně prodchnuté loučení, národní truchlení i pohřeb pana Václava Havla za účasti velké části našeho národa nám byly potvrzením, že jsou ještě v národě lidé, kteří chtějí pokračovat v linii „pravdy a lásky“, v úsilí o svobodu, demokracii a pozitivní život. V dojemné slavnosti poděkování za život pana prezidenta se odráží touhy všech, kteří chtějí jít touto cestou ve společnosti.

Dnes zvláště se zdálo, že se vrátil ten nadějný čas listopadu osmdesátého devátého roku, který se vyznačoval hlubokou účastí lidu na dění v národě, soustředěním se na důležité životní hodnoty, vyjádření pospolitosti a nadšením pro dobro národa. Byl jsem tenkrát student a byli jsme s teologickou fakultou zapojeni do celého dění. Osoba Václava Havla byla tou velkou podporou pro celé uskutečnění změny, především ve známém hesle „Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí“, které Václav Havel

nejen hlásal, ale které žil. Tento ideál, položený jím do základů politického jednání, je dnes mnohdy zašlapán.

Když jsem před několika lety sledoval záznam z bohoslužby za svatořečení Anežky Přemyslovny z 25. listopadu 1989 a viděl hlubokou náladu v národě, pokládal jsem si otázku, kdy přijde doba, že budou lidé takto vnímají pro věc národa, svobody a pravdy. A v pohledu na současný stav ve společnosti jsem si odpovídal – to bude trvat asi hodně dlouho – jako by se z nás všechno vytratilo a mladá generace už nechápe, o co tenkrát šlo.

Skutečnost, prožitá při pohřbu Václava Havla, na kterém se účastnilo velké množství mladých lidí, nám však dala velkou naději, že vše ještě ztraceno nebylo, ale že v mladé generaci stále klíčí něco dobrého, nového a života schopného. Dny loučení byly velkou a tichou demonstrací za národní hodnoty. Lidé přicházeli, vzdávali poctu, mnozí se křížovali. Dojetí i spontánnost ukázaly na pravdivost života pana prezidenta.

Kříze, která zasahuje naši společnost i svět, které se říká ekonomická, je především krizí společnosti v odmítnutí hodnot, které jsou důležitější než hmotný prospěch a blahobyt.

Adventní doba prožívaná v církvi směřuje k tomu definitivnímu vysvobození a obnově světa, skrze Ježíše Krista, Mesiáše, Vykupitele, který přichází v moci a krásě Boží pravdy a lásky. Náš pan prezident nám znovu připomenul životní kvality a postoje, založené na duchovních hodnotách pravdy a lásky. Pokud chceme těchto hodnot dosáhnout, musíme o ně také konkrétně usilovat, denně osobně tyto hodnoty žít.

Advent je očekáváním spásy. Spása, která přichází od Boha, vyžaduje také účinnou snahu člověka spojenou se spoluprací na Božím díle obnovy člověka, společnosti a v závěru i celého světa. Život Václava Havla byl účastí na tomto díle obnovy. Za to mu děkujeme a vyprošujeme mu přijetí do Božího království.

P. Milan Vavro

Ohlédnutí za Roráty

„Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně, neboť takovým patří království nebeské.“ Mt 19,14

Adventní úterý 5.45. Budík zvoní jako o závod, očima jej přemlouvám, ale marně. Neřáda zaklapnu a ležím v posteli ještě 5 minut. Pak vstávám a zrychluji tempo. V 6.10 zpěvem probouzím drobotinu, podávám lahvičky s mlékem. Povzbuzuji je, ať přidají, a pak už se jen střídá nočník, pyža-

ma dolů, oblečení nahoru, lucernička. Velká Pardubická v přímém přenosu. Jeden svišť přímo na koni, druhý jako těžný přívěs a máma sprintuje a přemýšlí, jak za 2 minuty bude v kostele. U kostela popadnu druhý dech a zapalují svíčku a lucernička je již v akci. Malí andělé s velkou jiskrou v oku již kráčejí k Pánu Ježíši a člověk cítí, že to všechno stálo za to, že právě jim patří království nebeské. *Monika Kudlová*

Stretnutie pri Betlehéme

u Školských chudých sestier Naší Paní v kláštore v Slavkove u Brna.

Každým rokom sa stretávame, pribúdajú nové tváre, ostávajú i staré. Je to vždy milé stretnutie. Dieťa Ježiš v jaslích čaká na každého z nás, aby v tomto uspíchanom svete podal nam svoje ruky, ktoré sú otvorené pre nás. Nechajme sa viesť Božou láskou Betlehémскеho Dieťaťa. My, ktorý sme uverili, poznali sme lásku, akú má Boh k nám. Boh je láska, kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom (Ján 1, 14-16). Zastavme sa aspoň na pár minút pred jaslíčkami, otvorme mu svoje srdce, mnohokrát tak ubolené a zranené, pritom vypadnú i slzy. On má pre nás povzbudivé

slovo. Prídi častejšie, ja ťa čakám, ja ťa poteším, načerpáš Božiu silu pre každodenný nový život a to vo sviatosti smierenia, Eucharistii, potom v každom človeku uvidíš moju milujúcu tvár Betlehémскеho Dieťaťa, tak ako ju vidíš v Betlehémскеých jaslích. Budete šťastní, lebo tvár Betlehémскеho Dieťaťa vás uzdravila. Je to skutočnosť Vianoc, ktoré v sebe skrývajú veľké tajomstvo, ktoré už bolo odhalené. Prává tvár Vianoc bude odhalená až v nebi, kedy sa osobne stretneme s Ježišom tvári v tvár a to bude radosť po celú večnosť.

S. M. Blanka

Betlémské světlo zasvítlo i ve Slavkově

I o letošních vánočních svátcích se hlavní bohoslužby ve slavkovském římskokatolickém chrámu nesly ve znamení zpěvu a hudby.

Před sobotní „půlnoční“ mší sv., která zde již tradičně začíná úderem zvonů ve 23 hod., a kterou letos celebrouval P. Petr Mareček, vyhrávala u sloupův farního kostela žestová kapela pod vedením M. Hrazdílka písně „Nesem vám noviny, poslouchajte...“, „Chtíc, aby spal...“, „Tichá noc, svatá noc“ a další známé české vánoční koledy. Pěvecký sbor Gloria pod vedením sbormistra Petra Hlaváčka a za doprovodu varhanice Věry Dostálové a malého smyčcového souboru potom přednesl „Českou

vánoční mši“ od Vojtěcha Říhovského. A kdo se po letošní „půlnoční“ mši neloudal domů, mohl na televizní obrazovce ještě stihnout větší část přímého přenosu na ČT1 z brněnského kostela „u sv. Tomáše“, kterou celebrouval P. Petr Vrbáček, v nedávné minulosti farář slavkovské farnosti. Stejný hudební program doprovázel i nedělní dopolední vánoční bohoslužbu.

Farní chrám ve Slavkově po celou dobu vánočních svátků dýchal již tradičně slavnostní atmosférou, a to nejen díky slavkovské scholě a citlivě nazdobenému vánočnímu stromku a jeslíčkám, které jako vždy zaujaly hlavně ty nejmenší...

Ladislav Jedlička

Zápisky z Madridu

11. 8. čtvrtek, 2. den v Tarragoně

Den jsme trávili prohlídkou historické části města a odpoledne jsme se šli zchladit k moři. Následovala mše v českém centru. Po mši jsme se rozhodli, že dnes necháme paštiky a chleby vesele plesnivět v taškách a vyrazíme do města na pořádnější (ale hlavně teplé) jídlo. Skupina asi 15 lidí šla na tah. Mise proběhla úspěšně a my našli menší hospůdku nedaleko ubytování. Obsluha moc nejasála, když jsme se tam zjevili, ale ochotně nám srazila stoly. Chopili jsme se jídelních lístků. Po 5 minutách jsme se též chopili mobilů se slovníkem. Zmatek ... Horko těžko se objednálo jehněčí maso, paella (španělské tradiční jídlo, rizoto s mořskými plody) a také tortilla s mořskými plody.

Pak jsme začali trochu panikařit. Jídel bylo objednaných dost a za hodinu a půl se nám zviralo ubytování. Když to nestihneme, spíme pod širákem přede dveřmi. Vše se ale stihlo. Pro mnohé byl zážitek vykuchat si kalamáry nebo krevety, které obsahovala paella. Všichni toto nadšení nesdíleli... Nakonec byl trochu zmatek s placením (ani jedna slečna neuměla anglicky). Doslova za deset minut dvanáct jsme byli na ubytování a za zvuku ventilátorů se šlo spát... Ale s plnými břichy.

14. 8. neděle, 4. den v Tarragoně

Ke snídani a na zbytek dne jsme fasovali opět to stejné (tuňák, bagety, jablko, sušenky...). Uspořádali jsme malý protest proti rajčatovému nápoji, který prý Španělé milují, ale my jsme ho nemohli ani pozřít. Aneta s Tomem z něho začali stavět pyramidu, která se potom rozrostla do monumentálního díla. Když bylo málo stavebního materiálu, stačilo zakřičet do snídajících davu: "Potřebujeme protlak, dejte nám protlak!" Během pár vteřin byli doneseny plné náruče této podivnosti.

Vedlélo jsme opustili a šli na hromadný program. Nejprve přednáška. Posadili nás do klimatizovaného sálu s úžasně pohodlnými sedadly a zhasli. To znamenalo jenom jedno. Během 10 minut víc jak půlka sálu usnula. Nedalo se tomu vzdorovat. Z prezentace si něco pamatuje jenom málokdo.

Následovaly koncerty kde se hromadně tančilo, nebo program v amfiteátru. Tam bylo ovšem kolem poledne pod přímým sluncem doslova jako v pekle. Při pohledu na Španěly v riflích se nám dělalo mdlo. Odpoledne naposledy na pláž - další den se odjíždělo do Madridu. Večer byla společná mše v bývalé býčí areně, kde se sešlo několik tisíc lidí. Bylo vidět, jak je Pán velkým pojítkem mezi národy. Nikdy sem nezažila, že by slovo Aleluja před evangeliem znělo tak upřímně a oslavně jako tady.

Na Cuatro Vientos...

Po cca tříhodinové cestě pěšky jsme dorazili na místo určení. Smažili jsme se ve vlastní šťávě. Naštěstí kolem projel hasičský vůz s dvěma chlapíky na střeše, kteří nás hojně kropili. Jejich činnost se setkala s jásotem. Ti, co si stínili deštníkem a bránili postříku, byli nemilosrdně odstrčeni jinam. Naše ubytování bylo přímo strategické (dokud jsme neobjevili mraveniště). Svých pět švestek jsme shodili poblíž záchodů a stanoviště sanitek, naproti velké obrazovce. Od této doby se odpolední program lišil. Hlavní body byly tyto: spaní, jezení, shánění pitné vody a nahánění hasičů. Všude byli mravenci. Jali jsme se je vybíjet nebo minimálně paralizovat deodoranty. Zabralo to jenom na chvíli. Tereza šílela z kobylek. Ještě záby a jsme skoro jak v Egyptě. Korunu tomu samozřejmě dali Italové. Ignorovali kolemjsoucí trávu a batohy a začli vypalovat mraveniště ohničkem. „Are you crazy?!“, zařval František a s výsmulvnou gestikulací jim šel vysvětlit jací jsou blbci.

Začalo se mračit. Ještě jsem netušili co nás ještě v noci čeká... :-)

Ale i přes všechny tyhle útrapy a kuriozity se našlo něco, co mě osobně oslovilo. Zažila jsem živost církve, která byla hlavně pro mě někdy dost abstraktním pojmem. To, že se sjede statisíce mladých za papežem, chtějí žít svoji víru naplno a dávají jí tím najevo, je fascinující. Někdy bylo hodně těžké si klid na modlitbu najít, ale pak to myslím víc stálo za to.

Magdalena Melicharová

Den Na Faře

Další DeNaF se uskutečnil 16. a 17. 11. na slavkovské faře a zúčastnilo se ho přes 30 dětí od 1. do 9. třídy, které rozděleny do 4 skupinek spolu soutěžily. Pobyt jsme zahájili seznamovacími hrami, vědomostní soutěží o slavkovském kostele a stezkou odvahy, kterou všichni úspěšně absolvovaly. Druhý den ráno po rozsvícení jsme měli mši svatou v kapli, po které následovalo několik her v zámeckém parku. Po výborném obědě

bylo promítání dvou vítězných filmů z hlasovací soutěže FaraCinema a ti, kteří se nechtěli dívat, si mohli vyrobit krásné výtvary z papírů. Po dokončení závěrečné hry jsme si zahráli v aleji ještě pár her s míčem a poté se už jen sečetli body jednotlivých skupinek, vyhlásilo se celkové pořadí a každý účastník obdržel na památku diplom. Doufáme, že se akce dětem líbila a věříme, že se brzy uvidíme ne dalším DeNaFu. *Kristýna Hrabovská*

CHARITA

Tříkrálová sbírka – příště zas!

Na Mikulášských dílničkách ve školce mě oslovila Martina Tesáčková, jestli bychom se nechtěli zúčastnit Tříkrálové sbírky. Než jsem si vše promyslela, vyhrkla jsem: „No dobře“. Jak už to bývá, obavy se dostavily: „Co když budeme nemocní, co když to děti nezvládnou, co když budou velké mrazy atd.“

Nakonec jsme poprosili, můžeme-li dostat pension na ulici Polní a něco málo k tomu. Bylo nám vyhověno, zřejmě proto, že naše děti byly jedny z nejmladších členů této akce. Zuzanka má dva a půl roku, Ondrášek necelych pět a Editka čtyři roky.

Musím říci, že přes veškeré své obavy jsem byla příjemně překvapena ba dokonce nadšená. Děti byly vzorné a u každých dveří zazpívaly píseň *My tři králové jdeme k vám*, a to jich nebylo málo! Téměř všichni lidé nám otevřeli a byli velmi příjemní. Skupinka mrňavých králů

měla úspěch. Až na jedny poslední dveře, které pán přibouchl v polovině sloky písně. Výjimka potvrzuje pravidlo. Děti si koledování užily a dostaly i dosti sladkostí. V jejich tvářích bylo nadšení, které se sice s postupujícím časem zmenšovalo, ale s trochou motivace jsme vše dotáhli do zdárného konce.

Přes prvopočáteční strach z neúspěchu a nezdaru jsem nebyla schopna představit si radost, která se dostavila právě při zdravení lidí, kteří byli ochotni pomáhat ostatním. Celou tuto akci jsme zakončili slovy: „Příští rok zase!“ A to nejen kvůli dobrým párkům a buchtám, které byly odměnou všem těm malým králům za jejich dobrý skutek.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem, kteří Tříkrálovou sbírku organizovali, protože velet tolika králům, to není jen tak, nemyslíte?

Michaela Svobodová

Výsledky Tříkrálové sbírky 2012

Rekordní počet 90 koledníků se účastnil letošní Tříkrálové sbírky ve Slavkově s výsledkem 97 654 Kč. Dále se vybralo v Němčanech 18 975 Kč, v Hodějovicích 22 037 Kč a v Heršpících 17 109 Kč. Sčítání za rok 2012 v celé farnosti včetně obcí je celkem 155 775 Kč.

V sobotu 7. ledna ráno, po požehnání otce Milana Vavra, vyrazilo do ulic Slavkova 90 koledníků ve věku 2 až 63 let. Malí i větší odváživci prošli celé město a v každém domě, kde jim bylo otevřeno, zazpívali písničku a poprosili o příspěvek do Tříkrálové sbírky Charity ČR.

Již po dvanácté poskytli místní děkan koledníkům zázemí v prostorách fary, kde na koledníky občerstvení v podobě teplého čaje, párků a buchet od babiček. Každý „král“ navíc obdržel od organizátorů balíček dobrot.

Koledníci v domácnostech rozdávali tříkrálový cukr a psali nade dveře posvěcenou křídou nápis *K+M+B 2012*. Tím přinášeli nám všem Tříkrálové poselství a přání šťastného a požehnaného nového roku 2012.

*Bc. Martina Tesáčková, koordinátorka TS
Mgr. Iva Kuchyňková OCH Hodonín*

Sbirka u betléma ve Slavkově

U betléma se do andělíčka a černouška vybralo celkem 13 151 Kč. Byla věnována účelově na Křesťanskou mateřskou školu Karolínka, Sdružení pěstounských rodin v ČR, Bibli pro Sudán, Zimbabwe, Mozambik a Sdružení Likvidace lepry.

Všem dárcům Pán Bůh zaplať.

Děti vám to poví

Příjezd tří králů z východu se blížil a já jako člověk – tvor hloubavý, jsem pořád nevěděla, jestli přiložit ruku k dílu nebo zůstat doma na peci. V pátek jako obvykle vyzvedám svého lachtánka z mateřské školky Karolínka a tentokrát se mé zvířátko korunovalo na krále. Během cesty domů mi bylo vysvětleno, kdo je Kašpar, Melichar a Baltazar, co a kde nesli. Po odborné přednášce jsme museli vyrábět druhou korunu, jelikož o korunu byly doma mezi sourozenci vedené rytíř-

ské boje. Tříkrálové hry v teple domova probíhaly celé odpoledne. Večer bylo jasno - děti vám to poví, ani ptát se nemusíte! V sobotu jsme opravdu vyrazili a přidali se k zástupům malých a velkých králů, kteří hrdě nesli své koruny, ničeho se nebáli. Bylo cítit, jak nás Pán objímá, vkládá na nás ruce a žehná nám. Tito koledníci otevřeli nesčetně bran a zahřáli nejedno srdce. Byl to opravdu překrásný zážitek.

Monika Kudlová

Blahopřejeme k 20. narozeninám

Farní charita přispívá v rámci Adopce srdce na děti v rozvojových zemích. V současné době dostává pravidelných 5 000 Kč ročně chlapec Nithin v Indii, dívka Merable v Ugandě a Delfin ve Rwandě. A právě tento Delfin Kekule bude mít 14. dubna dvacet roků.

První příspěvek a dopis mu byl poslán v říjnu 2003. Delfin má jen maminku, otec zemřel. Má 8 sourozenců. Dům mají ze slámy, jen jedno lůžko a čtyři rohože. Jedinou obživou je malé políčko. Díky našim finančním darům mohl Delfin začít v 11 letech chodit do školy.

Každý rok mu také posíláme malé dárečky. Nejprve to byla fotografie Slavkova, farního kostela a sportovního areálu. Potom omalovánky, sešitek s obrázky zvířat na sčítání a odčítání, Betlém, různé hry na postřeh, pexeso a jiné drobnosti. Také jsme Delfinovi poslali několik růženců i pro jeho sourozence a kamarády. A jak Delfinovi přibývaly roky, dostal kalkulačku i knihy.

Například knihu Malý princ nebo humoristický román Můj strýc Osvald. Samozřejmě obě knihy ve francouzštině.

Delfin je nadaný chlapec. O tom máme doklad, totiž jeho vysvědčení. Ve Rwandě se žáci nehodnotí známkou, ale znalosti se vyjadřují procenty. A Delfin je v rodném jazyku, ve francouzštině, a také v geometrii, dějepisu a zeměpisu výborný. V ostatních předmětech dosahuje výsledku až 80 %. Jeho přáním je dále studovat a být sociálním pracovníkem, aby mohl pomáhat druhým. Z Delfina chlapce je mladý muž. K dvacátým narozeninám mu přejeme Boží pomoc a ochranu a splnění všech tužeb a přání. A 15. dubna bude v 18.00 h sloužena mše svatá za tohoto našeho adoptivního syna Delfina Kekule.

Poděkování patří Vám všem, kteří každý měsíc dáváte příspěvek. Vaší zásluhou se mohou adoptivní děti vzdělávat a tak si snad i připravit lepší život.

Za kolektiv Eva Kubínková

Zprávy a úsměvy z Karolínky

Milí farníci, milí příznivci naší KMŠ Karolínka! Rádi bychom se s Vámi podělili o to, jak nám to letí po tom PRVNÍM pololetí. Mnozí z vás jste byli přítomni na slavnostním otevření naší nové křesťanské školky. Procházeli jste třemi třídami, které se v průběhu pololetí postupně více a více zaplňovaly. Ze 68 zapsaných dětí ke 30. 9. už stoupl počet na maximum 75, z toho 53 dětí je slavkovských. To je opravdu překvapení pro nás všechny. Ve školce pracuje šest učitelek, v každé třídě je asistentka pedagoga, dětem je zajištěna logopedická péče zkušenou logopedkou, předškolní děti mají dvakrát v týdnu samostatnou přípravu na školu a v odpoledních hodinách mohou všichni podle svých zájmů využít volnočasové aktivity v několika oblastech. A také se s vámi rádi tu a tam podílíme na životě naší farnosti. Školní jídelna od ledna 2012 nabízí v rámci doplňkové činnosti obědy cizím strávníkům do jídelnosičů. A jestli náš kuchařský tým dobře vaří? Nejen to. Vymýšlí, jak by dětem stravu ještě více zpestřil a obohatil o ty nejcennější prvky, o které, jak dobře víme, děti samy moc nestojí. Na závěr přijmete poděkování. Vy všichni, kteří jste nás během celého prvního pololetí podporovali finančně, duchovně, radou i povzbuzením. Vzhledem k tomu, že státní dotace na celý kalendářní rok 2012 je vázána na počet dětí k 30. 9. 2011, je pro nás důležitý jakýkoliv sponzorský dar na dofinancování potřebných výdajů. Kéž je Vám odměnou pokoj a radost srdce i těchto pár slavných výroků z Karolínky:

- Při svěcení MŠ Karolínka u dveří do ředitelny. Biskup Vojtěch: „Tam je zamčeno.“ Někdo za ním: „Ale Duch Svatý se tam dostane.“
- Při hře na zahradě ležela Jolanka (Ovečky) nad klouzačkou a hlasitě volala: „Honem, utrhnete mi nějakou bylinu, jinak tady umrtnu!“
- Maminka Lukáška nám řekla, že Lukášek ví o trubičkách v ruce, kterými teče krev. Otočila se na něj a řekla: „A vzpomeneš si, jak se ty trubičky jmenují?... Ží...“ Lukášek nadšeně a téměř okamžitě vykřikl: „Žížaly!“

- Učitelka, která přichází na odpolední, dorazí v době, kdy mají děti svačinu. Výjimečně jednou přišla, až když jedly oběd. Filípek s hrůzou v očích řekl: „Paní učitelko, vy jste přišla pozdě!“
- Paní učitelka Kamila popisovala do plánu přípravu na koulovanou slovy: „Třídu lanem rozdělíme na dvě části, děti také.“
- Verunka ukazovala mamince na strom, kde žijí kalousi ušatí a řekla jí: „Tam je sova ušitá.“
- I při uklízení si musíme dávat pozor na správné pojmenování: „Děti, kdo víte, kam patří tahle ryba?“ Hanička: „To je delfín a delfín není ryba, je to savec.“
- Co to znamená, že každý je povahově jiný? *Že má jiný rozum a jinak pracuje. Markétka 6*
- *Tatínek neumí na nic hrát, a tak ho musíme naučit hrát na housle a na klavír. Davídek 4*
- *Já vybírám knížky, jsem takový knižovník. Davídek 4*
- *Matoušek vypadal sladce, když spal. Jako cukroušek. Sebastián 6*
- *Jsem z masa a kostí. A mezi kostma nám běhá krev, kdyby neběhala, necitili bychom, jak hýbeme rukama. Sebastián 6*
- *Já když ležím a mám málo polštářků, tak mi stéká sopol do mozku. Magdalénka 5*
- *Mají paní učitelky maminku? Ano, mají, já jsem se svojí maminkou zrovna včera mluvila telefonem, ona bydlí daleko. Jak daleko? Dvě hodiny autem. Vy máte auto? V klášteře máme dvě auta. Sestry řídí auto? Ano, proč by neměly? Sestry mají být v kostele. Laura 5, Sebastián 6*
- Co to znamená, že nás Ježíš spasil? *Že nás zachránil. Ano, z věčné smrti. Až umřeme, nebude to napořád, on nás znovu probudí. To máme dva životy? Ne, jen jeden, a ten Pán Ježíš promění. Já jsem se bál, že umřu. Smrt je setkání s Ježíšem. Kdo má Ježíše a věří mu, nemusí se ničeho bát. To je ten největší poklad, který máme. Je to větší poklad, než zlato? Ano a nikdo nám ho nevezme. Už to chápu. Boží láska je víc než zlato. Sebastián 6*

S. M. Josefa Jarošová

Co je ten nejkrásnější zvuk pod sluncem?

O pololetních prázdninách by těžko kdokoliv z příchozích našel ve školce Karolínce jediné dítě. Zato učitelka tu bylo nevdaně. V rámci ředitelského volna se uskutečnilo setkání učitelka mateřských škol, čerpajících ve svém vzdělávacím programu z Celistvé na smysl zaměřené pedagogiky Franze Ketta. Program, zaměřený na základní rozměr člověka v jeho nejpodstatnějších vztazích a postojích: já jsem - já mám - já můžu - já umím, pro nás připravili odborní garanti této pedagogiky P. Cyril Havel a Mgr. Eva Muroňová a společně s naším pedagogickým týmem se jej zúčastnila celá desítka učitelka z Křesťanské mateřské školy v Uherském Ostrohu a z nově otevřené Církevní mateřské školy ve Zlíně. V příjemné atmosféře jsme se společně zamýšleli nad tím, jak

vytvářet podmínky pro posílení identity dítěte, jak jej doprovázet, aby rostlo jeho zdravé sebevědomí a zároveň vnímavost vůči druhému, co nového ve svých třídách zavést a nově vyzkoušet nebo naopak co opustit a o jaké změny se snažit ve svých vlastních postojích vůči dětem. A co jsme si odnesli? Radost ze sebe navzájem a z nově prožitého, kus dalšího sebepoznání a obohacujícího sdílení, mnoho inspirace a podnětů pro práci s dětmi. A také předsevzetí často a s láskou oslovovat děti jménem a využít k tomu jakékoliv příležitosti. Vždyť vlastní jméno je ten nejkrásnější zvuk pod sluncem, který dítě od malička formuje a utváří jeho JÁ a z toho vyplývající vztahy k okolnímu světu.

S. M. Josefa Jarošová

MŠ Karolínka očima rodičů

Většina lidí má zcela lidský, byť iracionální strach z neznámého. Když se ve Slavkově otevřela v září 2011 nová křesťanská školka, s údivem jsme zjistili, že většina lidí, kteří o školce nic neví, má strach, že tam budou (promiňte nám ten výraz) „jeptišky vymývat dětem hlavy.“ Třeba tento článek přispěje k odbourání tohoto předsudku.

Protože oficiálního dne otevřených dveří jsme se nemohli s manželem zúčastnit, domluvila jsem si individuální návštěvu. Přivítala mě usměvavá sestra Josefa, tehdy ještě učící v pilotní třídě Oveček MŠ Zvidálek, která mi vyšla velmi ochotně vstříc. Mohla jsem strávit krásné lednové dopoledne ve třídě, abych si udělala představu jak to funguje v praxi. Vše jsem absolvovala spolu s dětmi a na konci své návštěvy jsem byla skutečně velmi překvapena jejich tvořivostí, obrovskou fantazií, schopností se soustředit a samostatně pracovat, která mi přišla vzhledem k věku dětí skutečně vynikající. Když jsem se s dětmi loučila před školkou, kdy pečlivě

oblečené odcházely na procházku, věděla jsem, že pokud to jen trochu půjde, určitě dáme své děti sem.

Vše nakonec vyšlo, a po vyřízení formalit nastal den D, kdy jsme s dětmi vyrazili poprvé do školky. Ačkoli jde o křesťanskou školku, ve 3 třídách pracuje 5 profesionálních učitelka a jedna řádová sestra. Že „pracují“ je nepřesný výraz, měli bychom spíše říci, že všechny paní učitelky se s láskou věnují svému poslání. Kdo má děti, ví, jak je nástup do školky pro matky stresující zážitek, protože dítě po rozloučení řve jako tur. Když ne první den, tak určitě druhý, když už ví, co ho čeká. V Karolínce je to ale jinak – vymysleli vynikající adaptační program, takže jsem mohla první dny zůstat s dětmi ve školce. Velice si této nabídky dočasně cením. Vždyť komu je příjemné, když má celý den za zády ostražitou maminku, která bedlivě sleduje, jak se chová paní učitelka k dětem, jak řeší konflikty a pobryndaná trička, jak vyžaduje plnění povinností nebo jak tiší případný pláč. Byla jsem také zvě-

dává, jak se v praxi uplatňuje pedagogika Franze Ketta (tzv. celistvá na smysl zaměřená pedagogika), kterou se řídí pracovní program pro děti. Jde o pedagogiku, kdy se děti postupně seznamují s okolním světem formou hry a společných aktivit. Začíná se od začátku. Děti se např. jeden týden seznamují se světlem, druhý se zemí, třetí s vodou atd. Víc neprozradíme, kdo má zájem, ať se zajde do Karolínky podívat sám, nebo se podívá na <http://mskarolinka.webnode.cz>.

S naprostou důvěrou jsme ponechali děti v péči paní učitelky Bc. Maňáskové a paní učitelky Vičarové, Dis., které nás svým úžasným přístupem k dětem naprosto nadchly.

Chceme jim i touto cestou poděkovat za jejich důslednost, obrovskou trpělivost a skutečně pedagogický přístup. Od prvního dne si musely osvojit nejen nové postupy výuky dle Franze Ketta, ale zvládat i spousty malých rarášků, které zajímaly daleko víc všechny hračky, než rozvíjení nějaké tvořivosti a fantazie. Je velice příjemné, když si vaše dítě nenosí ze školky jen sprostá slovíčka a lumpárny, ale nově naučené správné návyky. Přání před jídlem, které si říkají ve školce, zdomácnělo i u nás v rodině.

Důkazem, že tento pocit nadšení není pouze náš, jsou naše děti, které se i v sobotu ptají zda jdou do školky, prostě se jim tam líbí. Nedivím se jim, paní učitelky jsou ochotné 5 minut před koncem své pracovní doby vytáhnout dětem lepení, vodové barvy, vystřihování. Berou své zaměstnání skutečně jako poslání, které

nekončí s pracovní dobou a jsou schopny zapojit i vlastní rodinu ke spokojenosti svých svěřenců.

Čas letí a po půl roce, kdy máme děti ve školce jsem probírali naše zkušenosti s přáteli. Nestačili se divit: „Cože? Nemusí na svačinu mléko? Klidně může čaj i nakrájí chleba nebo setrou pomazánku pokud dítěti nechutná? A že dokonce některé i nakrmí?“ Došlo nám, že jsme si rychle zvykli na nezvykle vysoký standard, stejně jako si člověk rychle zvykne na lep-

ší auto a pak už to nevnímá. U auta je to jedno, ale v případě Karolínky by byl hřích se nepodělit s naší dobrou zkušeností s ostatními.

Pokud se vám zdá, že jste v předchozím textu nečetli nic o křesťanství, tak se nemýlíte. Ona se totiž v Karolínce křesťanská výchova projevuje zcela nenápadně. Případná evangelizace probíhá jaksi přirozeně. Na schodišti jsou například velká krásně vybarvená

zvířata jako v ZOO, a je tam také krásná lodička. I laika napadne – nejmenej se ten lodivod náhodou Noe?

Křesťanství se ale hlavně projevuje v chování všech zaměstnanců a to nejen učitelů. Ze všech vyzařuje klid, spokojenost a radost, že mohou dělat to, co dělají. To nám v porovnání s okolním úspěšným světem připadá jako ráj na zemi a přáli bychom našim dětem, aby si do dalšího života dokázaly odnést něco z tohoto přístupu.

Všem, kdo se o to vše zasloužili, ze srdce děkujeme.

manželé Havrdovi

Farní tábor 2012

Nabízíme pro děti farní tábor, bude od 11. do 21. července 2012 jako obvykle v Rakoveckém údolí. Přihlášky dostaly děti v náboženství, odevzdejte je kněžím do 31. března. Pokud přihlášku nemáte, můžete dítě přihlásit mejlem, uvedeným v kontaktech. Tábor povede o. Petr Mareček.

Veselý dětský karneval

V neděli 19. února v 15 hodin se jako každoročně konal farní dětský karneval v barevně vyzdobeném sále Domu svaté Rodiny.

Ještě před zahájením, kdy mládež z nejmladšího spolča Maňána chystala v sále poslední výzdobu a doladovala program, kterým chtěla překvapit malé děti, nás v předsálí čekala pouhá hrstka, což je pár dětí, maminek a já babička. To jsem ještě netušila, že se během půl hodiny zaplní sál do posledního místečka, ba že se ještě budou přidávat další a další židle. Kolik malých radostných dětí, batolat a miminek v náručí svých milujících rodičů se v sále sešlo v překvapivě velkém množství! Počet dalece přesáhl číslo sto. Bylo to tam jako v bzučícím sále plným broučků, berušek, princezen, Karkulek, tygříků, rytířů, kovbojů, dinosaurů a dalších milých dětiček v barevných převlecích. Všem zářily oči při společném tanci s mládeží, coby pohádkovými postavíčkami z večerníček, s milou paní uklízečkou, klaunem a lékařkou, coby sestrou Josefou, Benediktou a Antonínou, a zářivě bílým obrovským hřibem, coby otcem Milanem.

Dovednost a zručnost si děti vyzkoušely spolu se svými rodiči v malých skupinkách rozmístěných po celém sále. Přenášely lžící oříšky, stavěli komíny z kostek, skládaly puzzle a papírové čepice, házely na terč, no prostě byly přítom moc šikovné. Mezitím stále tancovaly při hudbě, kterou zodpovědně zajišťoval Honza Matyáš.

Když se děti poslušně uvelebily na zem, nastal čas pro losování čísel tomboly. Všechny děti byly obdarovány. Zářily štěstím, když jejich ručky svíraly různobarevné kabelky a balíčky s dárky. To proto, že tato překvapení připravily s láskou pro děti všechny maminky.

A nakonec, i když přicházela únava na ty nejmenší, nadešla chvíle pro společné foto všech masek.

Ty nejmenší to nemohly pochopit, proč že tam ještě musí nehybně sedět? Tudíž se k dětem posadily i maminky a přispěly tak svým úsměvem k radostné fotografii, hrající všemi barvami.

A zazvonil zvonec a pohádkového karnevalu byl konec.

Kéž by i příští setkání dětských masek bylo tak radostné a veselé.

Marie Šujanová

SVĚDECTVÍ

Chléb náš vezdejší dej nám dnes

Stalo se to v jedné z brněnských nemocnic. Na jednotku intenzivní péče byl přijat muž se známkami selhávání jater. Jevil všechny známky bezvědomí. Nereagoval na bolest, nereagovaly ani jeho zorničky. Laboratorním vyšetřením bylo zjištěno pokročilé postižení jater, což vysvětlovalo příčinu bezvědomí nemocného. Navíc zjištěné laboratorní hodnoty svědčily pro to, že nemocnému už nelze pomoci žádnou léčbou.

Při vyšetření jsem nemocného oslovila jménem a ač na žádný podnět nereagoval, najednou, aniž by se jinak probral

z bezvědomí, promluvil: „*Chléb náš vezdejší dej nám dnes...*“ Zůstaly jsme spolu se sestrou na něho s úžasem hledět. Odebraly jsme další vzorky krve na vyšetření s nadějí, že by se přece jen mohl ještě probrat.

Znovu jsem ho oslovila a ač na jiné podněty stále nereagoval, znovu zopakoval: „*Chléb náš vezdejší dej nám dnes...*“

Sestra na to reagovala slovy: „Jen se modlí chlapče, za nedlouhou chvíli to budeš potřebovat...“

Obě jsme byly přesvědčeny, že umírá.

Na další oslovení již nereagoval. Jak

jsme čekaly na další laboratorní výsledky, zašla jsem na inspekční pokoj, abych si to v mysli všechno srovnala. Jak může bezvědomý člověk tak zřetelně mluvit?

Pár měsíců před touto událostí jsme prožili i s manželem zkušenost s novým vylitím Ducha svatého. Měla jsem trochu problém s přijetím daru jazyků: *Jak může v nás či skrze nás Duch svatý mluvit a jak někdo může rozumět nesrozumitelné řeči?*

Ted' jsem prožívala cosi nevysvětlitelného medicínsky – jak může člověk v komatu srozumitelně mluvit, aniž by věděl, že mluví? Mohl by to v něm mluvit Duch svatý, abychom my něco pochopili?

Znovu jsem se na něho šla podívat. Objektivně se stav nezměnil. Oslovila jsem ho jménem a on opět promluvil: *„Chléb náš vezdejší dej nám dnes“* a přidal *„a odpusť nám naše viny...“* Na opakované oslovení již více nemocný nereagoval. Myslím, že jsme pro tohoto pacienta udělali všechno, co znala tehdejší medicína, ale jeho stav se nezlepšoval. Podle laboratorních výsledků se blížil konec jeho života. Zůstala mi však v mysli jeho poslední slova a napadlo mě, že bychom se za něj měli modlit, aby mu byly odpuštěny hříchy.

Ranní vizita potvrdila beznadějný stav a rozhodla vyzkoušet na nemocném novou metodu, tzv. hemoperfuzi – ta by mohla pomoci vylučování nahromaděných toxických látek, které se hromadily v krvi v důsledku selhávání jater. S metodou nebylo mnoho zkušeností a lékař, který byl pověřen hemoperfuzí provést, si nebyl jist, zda je aplikace této techniky eticky oprávněná, zejména když se má aplikovat na umírajícím. Přišel se za mnou poradit.

Když jsem mu vyprávěla, co jsme prožily se sestrou večer předtím, tak jsme situaci viděli v trochu jiném světle. On zkusí hemoperfuzi (v její účinnost jsme moc nevěřili) a my se budeme ve společenství za něho i za nemocného modlit.

Měli jsme tehdy s manželem společen-

ství s dalším manželským párem. Rádi na modlitbu přišli. Otevřeli Písmo svaté – to abychom se v modlitbě dali vést Božím Slovem – a Písmo se otevřelo na místě, kde čtyři muži přinášejí před Ježíše ochrnutého člověka (Mk 2,5n). Tomu Ježíš řekl: *„Synu, odpouštějí se ti hříchy.“* A nakonec, když viděl nedůvěru zákoníků, tak řekl: *„Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy“* – řekne ochrnutému: *„Pravím ti, vstaň, vezmi své lože a jdi domů!“*

Považovali jsme to za zřetelnou výzvu modlit se za toho nemocného – nejen za odpuštění hříchů, ale také za uzdravení.

Druhý den po hemoperfuzi se stav pacienta trochu stabilizoval a v dalších dnech se postupně zlepšovaly laboratorní nálezy a funkce jeho jater se začala zjevně zlepšovat. Pacient se probral z bezvědomí. Mezi lékaři se stále diskutovalo, zda pomohla hemoperfuze nebo „náhoda“. Nikdo totiž té metodě nevěřil, i když jakoby vlastně pomohla. Po nějaké době mohl být nemocný propuštěn z nemocnice.

Jen nás pět vědělo, že zde pomohla modlitba. Bylo to v době totality a nikdo z nás neměl dost odvahy o tom nahlas svědčit, jen jsme to sdělovali mezi „svými“. Bratři a sestry ze společenství mi dodávali odvalu, abych to řekla aspoň tomu nemocnému. Rozhodla jsem se, že ho navštívím, až budu mít na jeho oddělení službu. Tak se také stalo. V den mé služby jsem se na jeho oddělení dověděla, že byl ráno propuštěn domů. Usoudili jsme tehdy, že to, co jsme prožili, bylo pro naše utvrzení ve víře – že Pán koná i dnes stejně jako před 2000 roky. A já jsem porozuměla daru jazyků – že je dán k růstu i budování společenství. Dnes bych také už měla větší odvalu tomu nemocnému říci, co jsme kolem něho prožívali, když byl v bezvědomí. K odvaze svědčit člověk musí vyrůst, ale cvičme se v tom.

Jména lékařů i název nemocnice nejsou uvedena z důvodu zachování anonymity pacienta.

Zprostředkovala Jana Lstibůrková

Čísla o nás

Čísla o nás něco vypovídají od narození. Ta, která náš život odstartovala, máme nejdříve v rodném listě: den, měsíc a rok narození. V době zletilosti i v občanském průkaze. Svědčí sice o našem věku, ale nefikají nám nic o tom, jací jsme lidé, jaký život žijeme jako jedinci, v rodině, ve společenství s ostatními, jak myslíme nebo nemyslíme, jaká je naše náboženská víra a zda podle ní žijeme, zkrátka - jaká je kvalita života našeho a lidské společnosti.

Mám zato, že o tom úplně nevypovídají ani zpráva o populačním vývoji, podle níž se i Češi dožívají stále vyššího věku, ani výsledky ze Sčítání lidu, domů a bytů z března r. 2011, včetně informací o „náboženské víře“. Vzhledem k tomu, že odpověď byla tentokrát vysloveně dobrovolná, téměř polovina obyvatel se k této otázce nevyjádřila. Osobně se domnívám, že údaj o víře nevyplnili spíše lidé, kteří jsou k víře zcela lhostejní nebo se k žádné církvi nehlásí. Takový vztah k náboženství bych označil výrazem „pragmatický“. Myslím tím lhostejnost k náboženským záležitostem v situacích, kdy „o nic nejde“.

Patřím do skupiny starších seniorů. Podle čísla průměrného věku, kterého se v Česku dožívají muži (72,5 roku) a ženy (79 let) „přesluhují“ na tomto světě už osm roků. Mám proto radost, že míru religiozity stále udržuji

starší ročníky. Už minulé sčítání ukázalo, že věkový průměr lidí, kteří se přihlásili k některé z křesťanských církví, byl výrazně vyšší než u lidí bez vyznání. A tak si říkám: vyplatí se chodit do kostela a věřit v Boha, když nás starších i v ČR přibývá, když žijeme v průměru o sedm let déle než ti, kteří žijí bez vyznání. Vždyť víra vlastně výrazně přispívá k delšímu a klidnějšímu životu.

To ovšem má i praktické důsledky. Dovedete si spočítat, o kolik přijdeme jako křesťané náš státní rozpočet draž? Vždyť nám platí důchody o 7 let déle než ostatní! Až se to lidé dozvědí – při známé české závistivosti – budou kostely praskat ve švech. Pro obchodníky budou zákazníci, kteří mají delší perspektivu života, zajímavou cílovou skupinou, protože kupují zboží dlouhodobé spotřeby, které je dražší než sezónní zboží a laciné náhražky. Zdravotní pojišťovny budou inzerovat, že přijmou mezi své klienty přednostně věřící občany. Ti přece čerpají méně ze zdravotního pojištění, když místo aby vysedávali po doktorech a specialistech, chodí do kostela, na biblické hodiny a pojišťovně tak zbývají peníze na vybavení kanceláří a reklamní kampaně. Čekají nás prostě lepší časy. Když lidé neuvěřili Mojžíšovi a prorokům, snad teď uvěří statistikám. Jistě si spočítají, co se jim vyplatí. Nu, uvidíme za deset let při dalším sčítání.

JUDr. Miloslav Honek

Ohlasy na obnovu pro mládež

Duchovní obnovu vedl v sobotu 28. ledna P. Jan Szkandera, spirituál kněžského semináře v Olomouci.

Příjemně prožitá sobota s Bohem a sestřičkami. Moc děkuju za vše.

Duchovní obnova se mi líbila. Nejvíce se mi líbily příběhy, které otec Jan vyprávěl. Oběd byl super!

Děkuji Vám moc za to, že jsem mohla přijet a být tu. Je fajn, že můžu vypadnout z každodenního stereotypu. Protože letos maturuji, tak mám hodně učení, často se mi stává, že nemám čas na svou duši a na Pána. A také mám v sobě zmatek... Nevím, jak se mám rozhodnout o další škole apod.

Je tu velmi příjemné prostředí a jsem ráda i za to ticho (které jsme tedy nedodržovali). Příběh o Josefovi mě zaujal, hlavně ta jeho pokora, umění přijímat i těžké události s důvěrou v Boha. Ještě jednou děkuji.

Přijel otec Szkandera,

to je ale nádhery!

Umí nejen oslovit,

ale také pobavit.

Pěkný příběh nám řekl,
společný čas rychle utekl.

Už nyní se těšíme,

kdy jej znovu uvidíme.

Risковать nám zakázal,

proto jsem tuto báseň raději nedopsal...

Z pastorační farní rady

Farní kavárna – nejde o podnik, ale o místo k setkání po ranní mši svaté v neděli, aby se nepostávalo před kostelem. Kdo se chce zastavit na popovídání a na kafe nebo čaj na faře (nad kaplí), může přijít od neděle 4. března. Neplatí se, vše bude formou příspěvku na režii.

Pořádání farního dne se zvažuje na neděli 24. 6. na zahradě školských sester. Program: děti školky, soutěže dětí, divadlo scénka, soutěže dospělí. Oslovit starší mládež a mladé rodiny k organizaci.

Mše sv. pro děti se přesunou od postní doby do kaple na 18 hodinu. Důvodem je více spíše negativních jevů (chodilo méně školních dětí a dospělých, snižování hranice náročnosti, prostředí tělocvičny evokuje k zábavě – vni-

mají ji jako tělocvičnu, židle jsou bez klekátek, obuv s návleky, teplo zvedá aktivitu dětí).

Návrh, aby mohly být mše pro mládež od 13 let v pátek. Mládež by zazpívala jednu píseň. Povzbudit ministryny, aby chodili ministrovat nejen v neděli, ale také ve všední dny.

Zastavení křížové cesty na Urbánek se již vyrábí. „Boží muky“ byly schváleny na biskupství v modernějším pojetí výtvarníka z Lelekovic, Milivoje Husáka. Na faře je bude třeba usadit na místa podél cesty ke kapli. Je třeba vykopat a vybetonovat základy. Rodiny ve farnosti by se mohly oslovit, a podílet se na vykopání základů, pomáhat při vybetonování a později se starat o okolí sezónní údržbou (odstranění náletových dřevin apod.) *P. Milan Vavro*

Z ekonomické farní rady

Ve farnosti probíhá inventarizace budov, pozemků a předmětů. V letošním roce je třeba dokončit fotografování, karty předmětů a soupisy majetku farnosti. Zvláště při zhotovení fotografií a karet pomáhá stavební odbor biskupství.

Na opravu interiéru kaple sv. Urbana bude farnost žádat dotace. Bude pokračovat také sbírka.

Podlahy lavic ve farním kostele budou v období prázdnin vyměněny za nové, včetně klekátek. Potahy a čalounění sedadel budou z nové hnědé látky.

Byly zhotoveny termosnímkami místností a půdy fary a mají pomoci v šetření energií a stanovení úspor v provozu fary a topení.

Proběhlo šetření na změnu dodavatele elektřiny a plynu.

Opatření proti škodám způsobeným holubou bude nad vchodem do kostela umístěna síť proti holubům. Je třeba dbát na pravidelné čištění okapových svodů od trusu, větví a listů 2x ročně horolezcem.

Kněžské hroby nejsou v dobrém stavu. Připravit návrh vyřešení kněžského troj-

robu na hřbitově ve Slavkově včetně pamětní desky s připomínkou kněží, kteří působili ve Slavkově, zvážit zrušení dvou kněžských hrobů (P. Kyzlík a P. Deutsch) a přenesení jejich ostatků do kněžského hrobu.

Proběhlo vyčištění reliéfu v lodi kostela od prachu. Poděkování mužům, kteří po tři soboty stavěli lešení a vysávali. Při příští brigádě zvednout výše lampy, zavěšené nad presbytářem.

Architekt řeší úpravu lavic v kostele, aby se po lodi nepřenašely židle a zbylé lavice, zvažujeme návrh tří řad laviček vpředu.

Je třeba dořešit nástěnky. Plakáty je třeba dávat do nástěnky venku před kostelem. Zvážit přístupnost kostela během dne. Návrh rozšíření zádveří kostela za levým vchodem, kde by byl prostor krytý mříží bez skel. V kostele je „nepořádek ve věcech“ – uskladnění sochy sv. Urbana, klekátko pro svatby, máry, různé lavice. Ty nyní dostanou své místo jinde. O. Milan připomenul, že postupně dochází po náročné opravě kostela k úpravám interiéru. *P. Milan Vavro*

Křížová cesta městem 2011

V loňském vydání Katolického týdeníku mě zaujal příspěvek politologa Michala Pehra, který spolu s dalšími oslovenými osobnostmi hodnotil morálku naší vlády a celé společnosti. I když poslední události v naší společnosti považuje za velmi vážné (krize hodnot a identity pramenící z krádeží, lhaní a podvodů), snaží se na náš vývoj dívat s jistou nadějí do budoucnosti. Podle jeho názoru existuje jen jedno jediné. Soustředit svou pozornost na postupné, pozvolné vzdělávání a etickou výchovu společnosti. A v tom hraje nezastupitelnou úlohu křesťanství!

„Ježíši, naděje Evropy, smiluj se nad námi,“ zaznělo opakovaně na Velký pátek po 21. hodině z úst asi 150 věřících křesťanů, nesoucích velký kříž, na mnoha místech v ulicích Slavkova. V ulicích, kde již nebylo ani živáčka, pouze několik mladých přecházelo bez cíle z vinárny do vinárny a u restaurace na náměstí popíjeli žízniví lidé různé nápoje. Možná i těchto několik svědků naší křížové cesty se zamyslelo nad cílem tichého průvodu s křížem a dodnes o tom přemýšlí. Možná i skrze ně zahoří plamínek naděje na lepší budoucnost naší společnosti. *Marie Šujanová*

Chcete být kmotry zastavení křížové cesty?

Zastavení křížové cesty na Urbánek se již vyrábí. Podoba „Boží muky“ byla schválena na biskupství v modernějším pojetí výtvarníka z Lelekovic, Milivoje Husáka. Na faře je bude třeba usadit na místa podél cesty ke kapli. Je třeba vykopat a vybetonovat základy. Oslovujeme vás, rodiny ve farnosti: můžete se stát „kmotry“ jednotlivých zastavení a podílet se na vykopání základů, pomáhat při vybetonování ale později se i starat o okolí sezónní údržbou (odstranění náletových dřevin apod).

KLAS: Po stopách sv. Cyrila, Metoděje a jejich žáků po Balkáně

Ještě dnes můžete navštívit autentická místa spojená s životem sv. Cyrila a Metoděje i hroby některých jejich žáků, je však potřeba projet s odvahou země Balkánu. Více se dozvíte v pondělí 27. února v 18 h. na faře při setkání KLASu, na které jsou zváni všichni zájemci (i mimoklasoví). Provází o. Milan.

Setkání mládeže děkanství

„Co posloucháš? Podprahová poselství v hudbě“ bude hlavní téma setkání mládeže slavkovského děkanství. Koná se v sobotu 10. března odpoledne od 13.00 do 20.00 hodin v sále Domu svaté rodiny ve Slavkově (Malinovského 280 za kostelem). Je určeno pro mládež od 14 let a pro slavkovské biřmovance.

V programu promluví P. Jan Krbec o současné hudbě a jejím poselství, bude prostor na dotazy. Ohlédnutí skrze film a foto za Madridem – světové setkání mládeže, společná modlitba a pozvání do Žďáru. Můžete přinést něco dobrého pro společné občerstvení. Kontakt za organizaci setkání: P. Milan 604 280 160, rd.vavro@biskupstvi.cz

Jak se máme zpovídat?

Zveme vás na postní přednášku otce Jiřího Pleskače, řeckokatolického kněze, v pátek 16. března 2012 po mši sv. v 18.45 hodin v sále Domu svaté Rodiny. Uslыšíme o povzbuzení ke svátosti smíření a o úskalí porušení 1. přikázání a jeho dopad na duchovní život. Můžete mít i dotazy, přednáška je pro všechny farníky a je také součástí přípravy na biřmování.

Duchovní obnova pro ženy

Děkanství slavkovské a Školské sestry Naší Paní srdečně zvou ženy na obnovu „Nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?“ Obnovu povede P. MUDr. Bogdan Sikora, OFMConv. v sobotu 24. března 2012 od 9.00 do 17.00 ve Slavkově, Dům Svaté Rodiny (u kostela). Sebou přezůvky, finanční příspěvek, oběd zajištěn, nahlaste se nejpozději den předem. Kontakt: tel. 544 423 241, e-mail: ssnd@seznam.cz www.skolskesestry.cz

Tip na dárek ve farní knihovně

Co Bůh šeptá maminkám – Hana Pinkerová – oblíbená autorka ve své knížce fejetonů nabízí humorný i moudrý pohled na podivuhodný svět maminek a Boží místo v něm. Formou krátkých čtivých příběhů se věnuje tématům rodiny a manželství, vztahu s Bohem a s lidmi. 139,- Kč

Katechismus katolické církve – vázaný 495,- Kč, brožovaný 295,- Kč

Svatí Cyril a Metoděj mezi námi, Tomáš Špidlík a Pavel Ambros, 200,- Kč

Rozmluvy s Bohem – F. Fernández-Carvajal – rozjímání na každý den církevního roku – Postní doba, Velikonoční triduum, 235,- Kč

Hořet, nevyhořet – Jaro Křivohlavý, 189,- Kč

Uzdrav mě, Pane – Elias Vella, 119,- Kč

Roucho – Lloyd C. Douglas, 295,- Kč

Vyprávěj mi o Ježíši – Josef Hrdlička, Biblická čítanka pro katecheze v rodinách, 269,- Kč

Bajky o moudré sově – Tomáš Špidlík, 179,- Kč

Broučci zpívají lidem na cestu CD – písničky, vhodný dárek pro děti 100,- Kč

Dušičky – Slávek Janoušek CD – písně nejen pro děti 250,- Kč

a další nové zajímavé knihy dodávané po 14 dnech do farní knihovny.

Jana Lstibůrková

MATRIKA

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Eliška Marie Palková z Němčan
*2010, pokřtěn 20. 11. 2011

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Vratislav Bureš ze Slavkova
*1953, † 30. 11. 2011

Jaromíra Matuščíková ze Slavkova
*1932, † 06. 12. 2011

Naděžda Andrlová ze Slavkova
*1949, † 02. 01. 2012

Karel Ospalý z Bučovic
*1954, † 02. 01. 2012

Anna Vránová z Hodějic
*1915, † 30. 12. 2011

Libor Florián z Hodějic
*1963, † 10. 01. 2012

Marie Slováčková ze Slavkova
*1929, † 23. 01. 2012

Vlasta Dráždilová ze Slavkova
*1944, † 28. 01. 2012

Jan Klečka z Hodějic
*1935, † 03. 02. 2012

Drahomír Ondráček ze Slavkova
*1951, † 08. 02. 2012

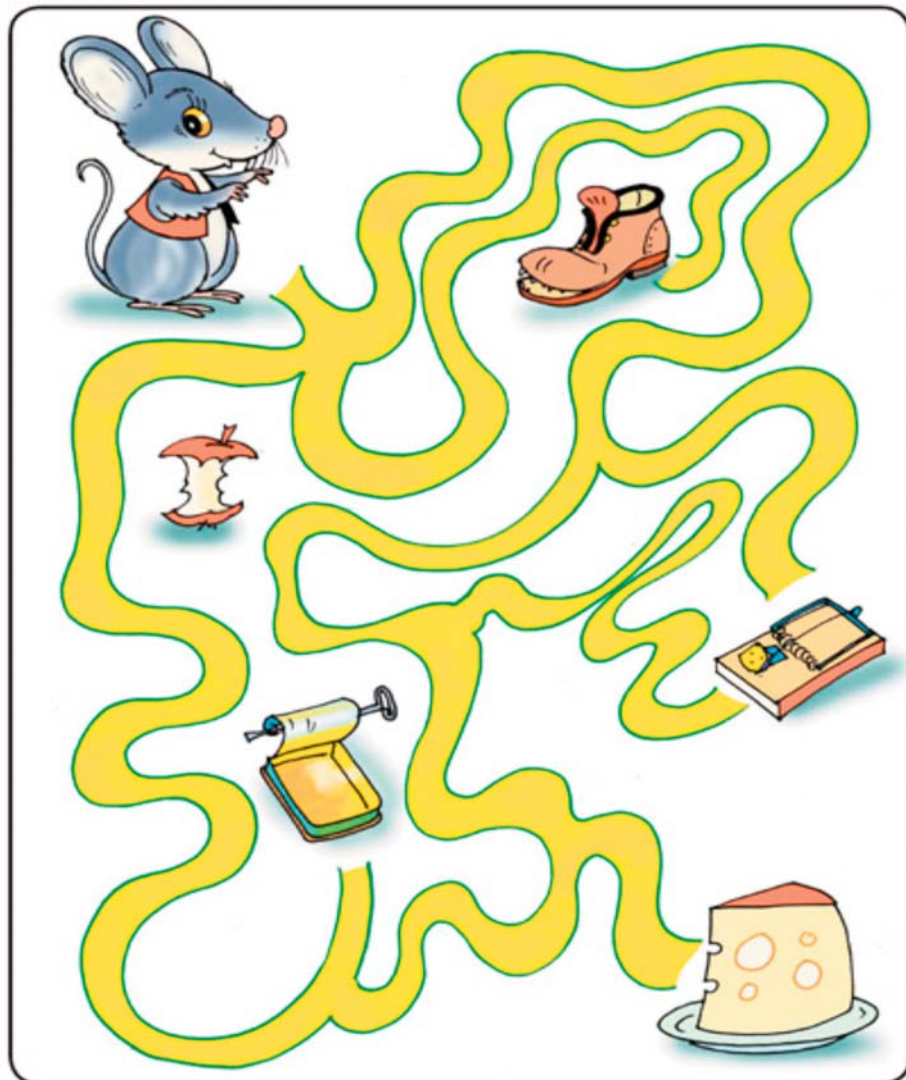
Jaroslav Šíma z Hodějic
*1938, † 15. 02. 2012

Ludmila Hornová ze Slavkova
*1919, † 18. 02. 2012

Milé děti,
vychází nový díl Urbánku a s ním i stránka pro děti. Soutěž sice už skončila, ale stránka pro vás pokračuje. V nejbližší době proběhne vyhodnocení soutěže. Všem výhercům gratuluji.
katechetka Lucie Křížová

NĚCO PRO NEJMENŠÍ

Myška má velkou chuť na kousek sýra, ale cesta k němu je složitá. Mohla by se dokonce chytit i do pastičky. Porad' jí, jak se k sýru dostane?

NĚCO PRO VĚTŠÍ

Správné odpovědi se dozvíte v příštím čísle. Vždy je správná jen jedna odpověď.

1) Které město si David vybral za své sídlo a za hlavní město království?

- a) Betlém
- b) Jeruzalém
- c) Šílo

2) Jonáš byl poslán do Ninive, aby

- a) přemluvil tamní obyvatele, aby se vzbouřili proti svému králi.
- b) hlásal, že všichni, kdo neodevzdají svůj majetek, budou povražděni.
- c) hlásal, že pro zlobu obyvatel Ninive bude toto město zničeno.

3) Král Šalomoun se proslavil

- a) svým bohatstvím, silou a krásným hlasem - složil mnoho žalmů a zpíval je.
- b) svým bohatstvím a stavbou královského paláce.
- c) svým bohatstvím, moudrostí a stavbou nádherného chrámu.

4) Josef se v Egyptě dostal do vězení, protože

- a) okradl svého pána.
- b) byl neprávem obviněn.
- c) někoho zabil.

5) Abrahám šel obětovat svého syna Izáka:

- a) aby ukázal, že je silnější než Izák.
- b) aby Bohu dokázal, že jej má rád víc, než všechno ostatní.
- c) aby si zajistil Boží přizeň.

- 6) Jak se jmenují synové Jákoba a Ráchel?
-

Pravidelné bohoslužby ve farním kostele:

neděle v 8.30 a 18.00, úterý v 18.00 bohoslužba pro děti, čtvrtek v 7.00, pátek v 18.00, sobota v 7.30 h.

Adorace eucharistická každou neděli, 19–20 h
Křížové cesty ve Slavkově v neděli v 17,15 a v pátek v 17.30. V Němčanech a Hodějicích v neděli 14.00, v Heršpicích středa 17. 30.

Křížové cesty:

- 26. 2. neděle 1. postní - ženy
- 4. 3. neděle 2. postní - muži
- 11. 3. neděle 3. postní - děti ze školky
- 18. 3. neděle 4. postní - mládež
- 25. 3. neděle 5. postní - rodiny a školáci

BŘEZEN

- 1. 3. Mše sv. v penzionu, čtvrtek v 8.00.
- 1.–2. 3. Návštěvy nemocných.
- 10. 3. Setkání mládeže děkanství, „Co posloucháš? Podprahová poselství v hudbě“, sál DSR, 13.00–20.00.
- 24. 3. Duchovní obnova pro ženy, sobota, DSR 9–17 hodin. Téma: „Nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“ P. MUDr. Bogdan Sikora, OFMConv. Hlaste se na 544 423 241.
- 24. 3. Brigáda kolem kostela, Slavkov 9–11 h.
- 29. 3. Mše sv. v penzionu, čtvrtek v 8.00.
- 29. a 30. 3. Návštěvy nemocných.
- 31. 3. Diecézní setkání mládeže s biskupem v Brně.

DUBEN – VELIKONOCE 2012

- 1. 4. Květná neděle – křížová cesta na Urbánku.
- 2. a 3. 4. Svátost smíření, Slavkov 17–19 h.
- 5. 4. Zelený čtvrtek, mše sv. 18.00.
- 6. 4. Velký pátek, obřady 18.00, křížová cesta městem 21.00.
- 7. 4. Vigilie velikonoční, obnova křtu 20.30.
- 8. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, žehnání pokrmy, mše Slavkov 9.30 a 18.00.
- 9. 4. Modlitba farnosti za kněžský seminář.

Úřední hodiny na faře: středa 9.30–12.00 a 15.30–16.30 pátek 9.30–12.00

Kontakt:

Tel.: 544 221 587, 604 280 160
 rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

KVĚTEN

- 3. 4. Mše sv. v penzionu, čtvrtek v 8.00.
- 3.–4. 5. Návštěvy nemocných.
- 2. 5. Společné udílení svátosti nemocných v Heršpicích a v Němčanech
- 4. 5. Společné udílení svátosti nemocných v Hodějicích a ve Slavkově
- 8. 5. Pěší farní pouť do Žarošic.
- 17. 5. Jeden den na Petrově pro děti
- 18.–26. 5. Svatodušní nověna
- 26. 5. Svatodušní vigilie – obnova biřmování
- 26. 5. Ministrantská pouť na Vranov
- 27. 5. Slavnost Seslání Ducha Svatého
- 27. 5. Pouť na Urbánku, cesta světla 17.00, mše sv. 18.00.

ČERVEN

- 2. a 3. 6. Dny Slavkova a Svatourbanské hody
- 5. 6. Vyhodnocení soutěže při dětské mši pro děti
- 10. 6. Boží Tělo a I. sv. přijímání
- 17. 6. Nešpory na závěr varhanického kurzu
- 26. 6. Výlet dětí z náboženství (úterý)
- 30. 6. Kněžské svěcení Brno

DALŠÍ VÝZNAMNÉ UDÁLOSTI

- 7. 7. Primice Martina Kohoutka v Hodějicích
- 11.–15. 7. Katolická charismatická konference Brno-Výstaviště.
- 11.–21. 7. Farní tábor Rakovecké údolí
- 22.–28. 7. Pobyt SŠ mládeže v Tyrolských Alpách
- 14.–19. 8. Celostátní setkání mládeže ve Žďáře
- 18. 8. Den rodin ve Žďáře nad Sázavou
- 23.–25. 8. Pěší pouť na Velehrad
- 26. 8.–1. 9. Pobyť VŠ mládeže v Tyrolských Alpách
- 26. 8. Hody v Hodějicích
- 16. 9. Pouť na Lutřstěku
- 23. 9. Hody v Heršpicích
- 28. 10. Svěcení oltáře a kostela v Hodějicích, biskup Vojtěch

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XV., číslo 1/2012. Vyšlo 26. února 2012.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna. Uzávěrka příštího čísla 20. června 2012.

Příspěvky – nejlépe zašlete mailem na adresu: petrasankova@seznam.cz nebo na faru

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice